

Anonyma Alkoholister

Förtroenderådets Informationskommitté

AA:s enda syfte handlar om alkoholism

AA har endast ett huvudsyfte – att nå andra alkoholister som fortfarande lider. Att erbjuda vår erfarenhet, vår gemenskap och AA:s lösning på tillfrisknande från alkoholism. Just denna enkelhet, såsom den kommer till uttryck i tredje och femte traditionen – är nyckeln till AA:s framgång och fortlevnad. Det handlar om identifikation och att undanröja så många orsaker som möjligt till förnekande för den alkoholist som vi möter.

Många i vår omvärld, t ex på behandlingshem och inom hälsovården, har ibland svårt att förstå innebörden i vår femte tradition. De uppskattar AA:s framgång och tillgänglighet och vill, kanske helt naturligt, bredda AA:s gemenskap med andra missbrukare av olika slag. Andelen människor med flera missbruk än bara alkohol ökar i samhället, vilket medfört att vissa behandlingshem börjat betrakta AA:s enda syfte som något förlegat, en kvarleva från 30- och 40-talet då de flesta missbrukarna var renodlade alkoholister.

Tredje traditionen *"Det enda villkoret för medlemsskap i AA är en önskan att sluta dricka"* är exklusiv och garanterar alla som har ett alkoholproblem, medlemsskap i AA. Årligen kommer tusentals nya medlemmar till AA med all världens olika drogproblem. AA utestänger ingen som har en önskan att sluta dricka (alkohol).

Det andra skälet för AA:s hållning är femte traditionen *"Vårt enda huvudsyfte är att föra budskapet vidare till de alkoholister som fortfarande lider"*. Det handlar i grund och botten om identifikationens betydelse. Vi vet genom åren av erfarenheter att styrkan i AA är just mötet mellan två alkoholister. Där AA-medlemmen berättar om sitt liv och sitt drickande och därmed får nykomlingen att känna igen sig, identifiera sig, med AA-medlemmen. Vi vet att vi som aktiva alkoholister är specialister på förnekelse, men att vi just i denna stund av identifikation med en annan alkoholist får det svårt att förneka vårt eget drickande och vårt eget dilemma. Detta är styrkan i AA:s tolfte stegsarbete. De flesta AA-medlemmar drar sig ofta till minnes sitt första AA-möte som det tillfälle då de för första gången träffade andra människor med samma problem, om hur de kände sig lättade inombords av att inte längre vara ensamma, om hur befriande det kändes att upptäcka att det kanske fanns en lösning på problemet. Hoppet tändes.

Detta enda huvudsyfte är förklaringen till AA:s framgång. AA-grupperna är det enda stället i världen som fokuserar på alkoholism och enbart på alkoholism. Och så måste vi fortsätta att fungera – därför att vi på detta sätt undanröjer det hinder som förnekelsen innebär.

Hur hanterar vi detta i AA-grupperna?

Vi vet att många grupper tycker att detta är ett besvärligt problem. Kanske finns något behandlingshem i närheten som saknar förståelse för våra traditioner, kanske det till och med finns medlemmar i gruppen som saknar denna förståelse och tycker att AA borde kunna hjälpa till med fler missbruk än bara alkohol.

Anonyma Alkoholister

Förtroenderådets Informationskommitté

Tänk er detta experiment:

Det är ditt allra första AA-möte. Du kommer bakfull, ångestfylld och förtvivlad till AA-lokalen efter en rejäl suparrunda som slutade med katastrof, som vanligt. Du har börjat inse att du behöver hjälp och har lyckats hitta AA i telefonkatalogen. På osäkra ben går du in i lokalen. Du är rädd och orolig. Halva du vill vända och gå därifrån igen, men du lyckas hålla dig kvar. Du sätter dig och mötet börjar.

– Hej jag heter Anders och är alkoholist och narkoman och pillerberoende och har ätstörningar, säger plötsligt en kille. Jag ska leda dagens möte och så börjar han läsa AA:s programförklaring. Eftersom du är ny så väljer gruppen att prata om det första steget.

– Hej jag heter Åsa och är alkoholist och tablettberoende, säger kvinnan bredvid Anders och börjar berätta sin historia med missbruk av vin, karlar och olika sorters tabletter.

– Hej jag heter Gunnar och är matmissbrukare. Gunnar berättar fylligt och med inlevelse om sitt matmissbruk i femton minuter. Efter Gunnar pratar en liten farbror om sitt smygsupande och hur han blivit allt mer beroende av alkohol. Du känner igen dig delvis, men du är ju inte lika gammal som han.

Mötet fortsätter i den här stilen. En berättar om sitt spelberoende, en annan om sitt sexberoende och sina relationsmissbruk, en tredje om sitt knarkande, en fjärde pratar om hur jäkligt det är på jobbet. Efter mötet frågar Anders dig vänligt om du kände igen dig och hälsar dig välkommen tillbaka. Det fungerar, säger han och dunkar dig i ryggen.

Kände du igen dig? Fick du med dig AA:s budskap om en lösning på ditt alkoholproblem? Eller sa du till dig själv: Nää, jag är inte som dom (tack och lov).

Identifikationen mellan en alkoholist och en annan alkoholist är kärnan i AA. Därför ska vi värna om den, slå vakt om den och ta vårt gemensamma ansvar för att AA även är AA i övermorgon.

- Att diskutera dessa frågor i ett gruppsamvetsmöte är alltid fruktbart och stärker gruppens kunskaper (man kan t ex bjuda in sin servicedelegat till ett sådant möte för att få lite erfarenheter utifrån).
- Att kontakta de behandlingshem som saknar förståelsen, visa dem denna text tillsammans med en AA-information och förklara varför AA måste få fortsätta vara AA, ger också ofta konkreta resultat.
- Att som mötesledare påminna om detta genom att t ex läsa Blue Card eller avbryta delningar på villovägar och påminna om vårt huvudsyfte är inte fel. Vi träffas på AA-mötet för att dela våra erfarenheter, styrka och förhoppningar rörande alkoholism och tillfrisknande från alkoholism.
- Vi hänvisar gärna människor med andra problem än alkohol till andra tolvstegsprogram och berättar varför detta med identifikationen är så viktig för det egna tillfrisknandet.

*Texten är hämtad ur Servicebladet, AA i Sverige 2003.
Förtroenderådets Informationskommitté
info@aa.se*